









ซึ่งเป็นบุตรชายของกัปตัน เอดเวิร์ด ที ไมล์ ผู้ที่นำเรือชุดแร่ว่างเข้ามาใช้ในภูเก็ตและก่อตั้งบริษัท บีนิ่งไมนิ่ง คอร์ปอเรชั่น ลิมิเตด นายอาเธอร์ได้นำทุนมาสำรวจแหล่งแร่ในทะเลเมื่อเห็นว่าแหล่งแร่บนบกได้รับผลกระทบจากสงคราม โดยเขาได้ตั้งบริษัท ย ย ไทรมัสโปรสเปกติง จำกัด ขึ้นและพบว่าในทะเลภูเก็ตยังมีแหล่งแร่ดีบุกเพียงพอกับได้ก่อตั้งบริษัท อ่าวขาม ดิน จำกัดขึ้นมาโดยมีรัฐบาลไทยและคนไทยเป็นผู้ถือหุ้นร่วมอยู่ด้วยประมาณร้อยละ 32 ซึ่งนายอาเธอร์เห็นว่าควรมีการร่วมทุนกับเจ้าของประเทศในการทำเหมืองแร่ในทะเลเนื่องจากรัฐบาลในสมัยนั้นยินยอมให้ขุดแร่ต่างชาติสามารถร่วมทุนกับเจ้าของประเทศจึงสามารถเพิ่มความมั่นใจในการลงทุนให้แก่นักลงทุนชาวต่างชาติได้ นอกจากนี้ยังมีการนำเรือชุดแบบใหม่เข้ามาใช้อีกด้วยโดยตั้งชื่อเรือชุดลำนี้ตามชื่อนายกรัฐมนตรีของไทยสมัยนั้น คือ เรือพิบูล เห็นได้ว่าในด้านการเหมืองแร่ดีบุกในภูเก็ตของชาวต่างชาตินั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่งเข้าสู่ยุคการทำเหมืองแร่โดยใช้เงินทุนและเครื่องจักรเป็นหลัก (Capital Intensive Mining Methods) ซึ่งมีความเจริญเติบโตในรูปแบบการผลิตที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เศรษฐกิจของภูเก็ตค่อยๆ พ้นฟูและเจริญขึ้นอีกครั้งไม่ว่าจะเป็นในเขตชุมชนเมืองหรือชุมชนที่อยู่ห่างไกลออกไปจากตัวเมือง เป็นส่วนช่วยให้เศรษฐกิจของชุมชนนั้นๆ มีการขยายตัวขึ้น[13]

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

เห็นได้ว่านายทุนที่ลงทุนฟื้นฟูเหมืองแร่ดีบุกในช่วงแรกของการสิ้นสุดสงครามของนายทุนชาวตะวันตกที่ที่ทุนมากพอจะเบนทิศทางการทำเหมืองแร่ไปสู่การทำเหมืองในทะเล ซึ่งจะเข้ามาร่วมทุนกับรัฐบาลหรือนายทุนพื้นเมืองในภูเก็ตเนื่องจากสภาพของเหมืองแร่บนบกได้รับผลกระทบจากสงครามและสายแร่ก็ลดน้อยลงเนื่องจากการทำเหมืองมาเป็นเวลานาน ด้วยปัญหาในลักษณะนี้ทำให้นายทุนเหล่านี้ตระหนักได้ถึงความเสี่ยงของกิจการเหมืองแร่จึงหันไปประกอบธุรกิจอื่นควบคู่กับการทำกิจการเหมืองแร่ด้วยซึ่งได้แก่ การขยายพื้นที่สวนยางพารา การทำสวนผลไม้ และการทำสวนมะพร้าว สวนเงาะ ธุรกิจเหล่านี้เริ่มปรากฏให้เห็นมากขึ้นในภูเก็ต สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการประกอบกิจการเหมืองแร่ดีบุกมาลงทุนในรูปฐานการผลิตของภาคเกษตรกรรมซึ่งเป็นฐานชีวิตของสังคมไทยเนื่องจากภูมิปัญญาที่เรียนรู้จากความสำเร็จและล้มเหลวของนายเหมืองในอดีต ความไม่มั่นคงในกิจการเหมืองแร่อันเนื่องมาจากความสามารถในการจัดการกิจการเหมือง ทั้งในเรื่องบุคลากร ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีต่างๆ กับกลไกการตลาดที่กำหนดราคาดีบุกผูกติดอยู่กับตลาดโลกตลอดเวลา[14] นอกจากนี้จากการไปตรวจราชการของจอมพลอากาศ พัน รณนาคาภา ฤทธาณีนี ในช่วงปีพ.ศ. 2499 ได้พบว่าการเหมืองแร่ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลักในภูเก็ตมาช้านานนั้นนับวันจะทำได้ยากขึ้น เนื่องจากมีพื้นที่ในการทำเหมืองแร่น้อยลงทุกที อีกทั้งการลงทุนทำเหมืองแร่ในทะเลก็ต้องใช้ทุนจำนวนมาก และคนไทยเองก็ยังไม่มีความสามารถพอ และคงมีชาวต่างชาติไม่มากมายนักที่จะกล้าเสี่ยงลงทุนทั้งที่สถานการณ์ราคาดีบุกยังขึ้นๆ ลงๆ อยู่ในช่วงเวลานั้น จึงพอที่จะคาดการณ์ได้จากในช่วงเวลานั้นว่าการเหมืองแร่ดีบุกคงจะค่อยๆ ลดความสำคัญลงเรื่อยๆ ซึ่งก็จะมีผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพซึ่งก็ได้แก่ประชาชนส่วนใหญ่แน่นอน

เพราะคนกลุ่มนี้เคยแต่ประกอบอาชีพทำเหมืองเพียงอย่างเดียวก็จะไม่ถนัดในการที่จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นด้วยประการทั้งปวง อีกทั้งสภาพทางภูมิศาสตร์ของภูเก็ตเองก็ไม่เหมาะที่จะทำการเกษตรทำได้นัก และพื้นที่ซึ่งเคยทำเหมืองแล้วก็ไม่สามารถใช้เป็นพื้นที่การเกษตรกรรมได้จึงทำให้การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพค่อนข้างจะลำบากพอสมควร แต่รัฐก็ยังส่งเสริมการปลูกยางพาราและการเกษตรกรรมอื่นเท่าที่พึงจะส่งเสริมได้ นอกจากนี้ยังเริ่มที่จะมีนโยบายพยายามที่จะจัดให้เกาะภูเก็ตเป็นที่อยู่อาศัยที่สะดวกสบาย และปรับปรุงให้ภูเก็ตเป็นสถานที่ท่องเที่ยวไปด้วยในตัวเพื่อเป็นการรับสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงรวมทั้งรัฐยังมีการสนับสนุนให้บรรดานายเหมืองขยายการลงทุนออกไปยังผืนแผ่นดินด้วย[15] ซึ่งในช่วงเวลานี้ก็มีนายทุนจีนบางกลุ่มได้ขยายกิจการของตนออกไปยังพื้นที่อื่นๆ ในภาคใต้แล้ว เช่นการลงทุนทำธุรกิจสวนยางพาราในหาดใหญ่ การทำเหมืองแร่ในจังหวัดใกล้เคียงทั้ง พังงา ระนอง ตรัง หรือแม้แต่ นครศรีธรรมราช โดยเฉพาะในพังงา หลังจากที่มีบริษัททุกคาซาเบอร์ ทิน เดรดิง ลิมิเตด และ บริษัท สะเทินคินตา คอนโซลิเดเตด ลิมิเตด ได้สำรวจพบแหล่งแร่ดีบุกที่สำคัญนอกฝั่งหมู่บ้านน้ำเค็ม ตำบลท่าม่วง ในปี พ.ศ. 2506

บริษัทเหมืองแร่พราเสิร์สธุรกิจได้รับสัมปทานพิเศษให้สำรวจแหล่งแร่ในทะเลตั้งแต่อ่าวพังงาตลอดไปจนถึงระนองโดยร่วมกับบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ของอเมริกา เข้ามาดำเนินการ ถึงแม้จะมีการพบแหล่งแร่ใหญ่นอกชายฝั่งพังงาและแหล่งแร่สำคัญในจังหวัดภูเก็ต ในปีเดียวกันบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ได้มีการตั้งโรงถลุงแร่ดีบุกขึ้นในภูเก็ตภายใต้ชื่อ บริษัท ไทยแลนด์สเมลติงแอนดรีไฟนิง จำกัด หรือ ไทยชาร์โก ที่บ้านอ่าวมะขาม ตำบลวิชิตสงคราม เนื่องจากก่อนหน้านี้ไทยจำหน่ายแร่ดีบุกไปยังต่างประเทศเป็นเหตุให้สูญเสียค่าระวางบรรทุกวัตถุดิบอยู่ในเนื้อแร่ซึ่งมีประมาณร้อยละ 25 อยู่ตลอดมา [16]

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจของเมืองภูเก็ตอย่างเห็นได้ชัด การเปลี่ยนแปลงและขยายรูปแบบของกิจกรรมทางเศรษฐกิจนอกเหนือไปจากกิจการเหมืองแร่นั้นส่วนใหญ่ก็ถือว่าเป็นการแปรรูปทุนมาจากกิจการเหมืองแร่สู่กิจการอื่นๆ ทั้งสวนยางพารา สวนผลไม้ และสวนมะพร้าว การเปลี่ยนแปลงรูปแบบทางเศรษฐกิจของภูเก็ตนั้นไม่ได้มีเหตุผลมาจากสภาวะความเสี่ยงในการตีมูลค่าเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงการได้รับผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาลทั้งเรื่องการค้ากับชาวต่างชาติ และนโยบายทุนนิยมโดยรัฐอีกด้วย

ย ปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการเหมืองแร่ดีบุกลดบทบาทลง

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย สภาพทางกายภาพในเหมืองแร่

ในช่วงสงครามบรรดานายเหมืองต่างหยุดกิจการไว้ชั่วคราวบ้างก็ถูกโอนย้ายกิจการไปเป็นของรัฐบาลโดยเฉพาะเหมืองของชาวอังกฤษและออสเตรเลีย

หน้า 6



[14] ศุภีมาน นฤมล วงศ์สุภาพ, เรื่องเดียวกัน, 213-214.

[15] กจช. (3) สร 0201.22/40 เรื่อง การไปตรวจราชการภาคใต้ของจอมพลอากาศ พัน รณนภาภาศ ฤทธาคนี (19 กุมภาพันธ์ 2499-19 พฤศจิกายน 2500).

[16] พิเศษ เจียจันทร์พงษ์ และคณะ. เรื่องเดิม. 95-97. และ ราชัน กาญจนะวณิชย์, เรื่องเดิม

[17] ศุภีมาน นฤมล วงศ์สุภาพ. เรื่องเดิม. 198-206.